

Godkendelse. Det samme bør gælde med Hensyn til Forandringer i de en Gangtagne Beslutninger. Saadanne Forandringer bør Værgeraadet ikke selv foretage, men det bør gøre Indstilling til Overværgeraadet, og dette bør da træffe Bestemmelse i Sagen. Med Hensyn til ekstraordinært Ophør af Foranstaltningen bør det ligeledes være Overværgeraadet, der enten efter eget Initiativ eller efter Indstilling fra Værgeraadet eller paa Foranledning af Forældrene tager Beslutning. Det er dette, vi have tilsigtet at gennemføre ved en Række Ændringsforslag. Vi se ikke deri nogen Realitetsforskel fra, hvad Forslaget har ment, og vi antage derfor, at hele denne Række af Ændringer ikke kan støde paa Modstand fra nogen Side. De ere ogsaa stillede af hele Udvalget. Med Hensyn til Tilsynsværgens Stilling har man anset det som det naturlige, at vedkommende ikke staa i direkte Forbindelse med Overværgeraadet, hvad der synes forudsat i en af Bestemmelserne i Lovforslaget. Værgen bør kun staa i Forretningsforhold til Værgeraadet, der atter gør Indstilling til Overværgeraadet. De her udviklede Tanker ere søgte gennemførte ved en hel Række Ændringer, som jeg derfor, naar jeg senere naar til dem, ikke skal komme yderligere ind paa. Hovedbestemmelsen derom findes i Ændringsforslagene Nr. 24—25, men dertil slutter sig Forslagene Nr. 27—32 samt Nr. 42 og 43. Disse behøver jeg altsaa ikke at dvæle videre ved. Ligesom der herefter i positiv Retning ikke kan være Tvivl om, hvorledes Værges- og Overværgeraadets Kompetence er, have vi i negativ Retning bestræbt os for at klargøre det ved i Ændringsforslag Nr. 33 at bestemme — hvad der vistnok heller ikke kan være Tvivl om efter Lovforslaget —, at Overinspektøren har at føre Tilsyn med alle Værgeraadene, saa at han kan paalægge et Værgeraad, som har været forsømmeligt eller antages at have været det, at forelægge Overværgeraadet Sagen ledsaget af alle de fornødne Oplysninger og desuden selv kan træffe de foreløbige Foranstaltninger, som anses for uopsættelige. Overværgeraadet eller dets Repræsentant, Overinspektøren, har jo Midler i Hænde til at modarbejde Forsømmelse og tvinge det forsømmelige Værgeraad til at virke.

Den næste Kreds af Ændringsforslag, jeg kommer til at omtale, vedrører Kap. 5, det er Ændringsforslag Nr. 34—36. Det forholder sig i Øjeblikket saaledes, at af de forskellige Hjem, som der her tages

Sigte paa, og hvis Anvendelse reguleres, staa Børnehjemmene og de almindelige Opdragelsesanstalter under Kirke- og Undervisningsministeriets Tilsyn, hvorimod Opdragelsesanstalter for særlig vanskelige Børn høre ind under Justitsministeriet. Saaledes ere Grænserne nu dragne paa Finansloven. Adskillige Udvalgsmedlemmer kunde have ønsket at bibeholde denne Fordeling, men ved Samraad med Ministeren bleve vi oplyste om, at der i sin Tid havde fundet Forhandling Sted mellem Kultus- og Justitsministeriet, hvorefter man var bleven enig om, at det var hensigtsmæssigt at samle Tilsynet under Justitsministeren. Overfor denne Hensigtsmæssighedsbetragtning har Udvalgets Medlemmer ikke ment at kunne fastholde i sin hele Udstrækning Ønsket om at bevare den nuværende Fordeling. Det Forslag, der her stilles, handler derfor kun om Børnehjemmene, og det stilles af hele Udvalget. Det gaar ud paa, at Tilsynet med de nævnte Hjem skal forblive under Kultusministeriet. Det vides, at der derom er et levende Ønske i mange af de interesserede Kredse. Dog har man selv med Hensyn til Børnehjemmene ladet det økonomiske blive under Justitsministeriet. Det gælder saaledes alle Sager vedrørende de i Kapitel 8 omhandlede Forhold, Reginers Indsendelse o. s. v. Det vilde vistnok være upraktisk at fordele disse Sager mellem de to Ministerier, det vilde rimeligvis føre til endeløse Skrivelser imellem. Derfor har man ogsaa ment, at Reglerne om Betaling for Optagelse paa Børnehjemmene burde fastsættes af Justitsministeriet, saa at kun Tilsynet med og Anerkendelsen af samt overhovedet Fastsættelsen af almindelige Regler for Børnehjemmene efter Udvalgets Mening bør forblive under Kultusministeriet. Selvfølgelig er dette mere et Ønske end et Paalæg; vi ønske, at det bliver saaledes; men hvis der skulde være overvejende Betænkelighed i Kultusministeriet imod at bevare dette Tilsyn, vil Udvalget, i ethvert Tilfælde de fleste Medlemmer af det, være villigt til at fratage denne Ændring. Men indtil videre mene vi i ethvert Tilfælde at maatte foreslaa den, og hvis den ikke møder overvejende Betænkelighed fra Kultusministeriets Side, ville vi ogsaa fremdeles fastholde den. Jeg vil dog bemærke, at jeg til 3die Behandling vil forbeholde mig her som andre Steder at foretage nogle enkelte rent redaktionelle Rettelser. Jeg gør bl. a. opmærksom paa, hvad jeg udtrykkelig for mit Vedkommende betoner, at det er glemt